

**Statsrådets skrivelse till Riksdagen med anledning av
ett förslag till rådets rambeslut (om organisationen av
medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalre-
gistret och uppgifternas innehåll)**

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen
översänds till Riksdagen Europeiska gemen-
skapernas kommissions förslag av den 22 de-
cember 2005 till rådets rambeslut om organi-

sationen av medlemsstaternas utbyte av upp-
gifter ur kriminalregistret och uppgifternas
innehåll, samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 18 maj 2006

Justitieminister *Leena Luhtanen*

Lagstiftningsråd Aki Rasilainen

**FÖRSLAG TILL RÅDETS RAMBESLUT OM ORGNISATIONEN AV MEDLEMS-
STATERNAS UTBYTE AV UPPGIFTER UR KRIMINALREGISTRET OCH UPPGIF-
TERNAS INNEHÅLL**

1. Allmänt

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 december 2005 med stöd av artikel 31 i Fördraget om Europeiska unionen (i dess ändrade lydelse enligt Nice-fördraget) samt med stöd av artikel 34.2 b i samma fördrag avgett ett förslag till rådets rambeslut om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll.

Europeiska rådet som sammanträdde den 25 och 26 mars 2004 gav en deklaration om kampen mot terrorism i vilken en förbättrad kvalitet på utbytet av utbytet av uppgifter om brottmålsdomar prioriterades. Europeiska rådet bekräftade målet i Haagprogrammet den 4 och 5 november 2004 (EUT C 53, 3.3.2005, s.1) och önskade att utbytet av uppgifterna ur kriminalregister som gäller domar och rättsförluster skall utökas. Dessa mål återges i den åtgärdsplan som gemensamt antogs av kommissionen och rådet den 2 och 3 juni 2005 för att genomföra Haagprogrammet

Förslaget till rambeslutet utgör en fortsättning på den av kommissionen den 25 januari 2005 utgivna vitboken om brottmålsdomar och verkningarna av sådana domar i Europeiska domar i Europeiska Unionen (Kom (2005) 10 slutlig). Vitboken har delgetts riksdagen genom E-skrivelse 17/2005 rd. I vitboken har sammanställts de problematiska synpunkter som artiklarna 13 och 22 i 1959 års konvention om inbördes rättshjälp föranlett vid förfarandet för utbyte av information. Enligt målet i den vitboken är målsättningen med systemet med utbyte av information att slutanvändaren inom en mycket kort tidsrymd med förmedling av straffregistret inom sin

egen stat skall få information i elektronisk och säkrad form angående en brottmålsdom som avkunnats på den europeiska unionens territorium. Angående beaktandet av domen vid en annan straffprocess mot samma svarande i en annan medlemsstat vid en ny straffprocess har kommissionen lagt fram ett förslag till rådets rambeslut (KOM(2005) 91 slutlig) som delgetts riksdagen genom skrivelse U 25/2005 rd.

Det nu aktuella förslaget till rambeslut genomför för sin del tillsammans med det nämnda förslaget till rambeslut det åtgärdsprogram för genomförande av principen om angående vars genomförande rådet har godkänt ett program den 29 november 2000 om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål (EGT C 12, 15.1.2001, s.10). Enligt åtgärd 3 i åtgärdsprogrammet bör för att underlätta den ömsesidiga informationen ett enhetligt utformat formulär skapas för framställningar om utdrag ur straffregister, översatt till unionens olika språk och influerat av den modell som utarbetats inom Schengeninstitutionerna.

Rambeslutet syftar till att förbättra främst utbytet av information om brottmålsdomar som meddelats medborgare inom Europeiska unionen. Avsikten är att säkerställa att den medlemsstat vars medborgare har dömts på ett behörigt sätt kan svara på förfrågningar från andra medlemsstater angående dess medborgares straffregisteruppgifter. Detta syftar till ett system för utbyte av datoriserade brottmålsdomsuppgifter och en utveckling mot en sådan standardiserad grund för informationsformen som kan möjliggöra utbyte av information i en enhetlig, datoriserad och maskinellt lätt översättbar form.

Rambeslutet avses ersätta artikel 22 i 1959

års Europeiska konvention om inbördes rättshjälp i brottmål i förhållandena mellan medlemsstaterna inom den Europeiska unionen.

2. Huvudsakligt innehåll

Rambeslutet syftar enligt artikel 1 till att 1) definiera på vilket sätt en medlemsstat, i vilken en dom avkunnats mot en person bosatt i en annan medlemsstat (nedan kallad "dömande medlemsstat"), kan överföra uppgifter om en sådan dom till den medlemsstat där den anklagade är medborgare, (nedan kallad "medlemsstat där den anklagade är medborgare, 2) definiera vilka skyldigheter som åligger den medlemsstat där den anklagade är medborgare att lagra uppgifter om brottmålsdomen och att ange hur en ansökan om uppgifter från kriminalregistret skall göras, och 3) skapa en ram för ett datoriserat system för utbyte mellan medlemsstaterna av uppgifter om brottmålsdomar.

Artikel 2 i rambeslutet definierar begreppen "brottmålsdom" och "straffregister". Med brottmålsdom avses alla avgöranden i en brottmålsdomstol eller ett slutligt avgörande av en förvaltningsmyndighet, vilket kan överklagas i en brottmålsdomstol som fastslår skuldfrågan avseende en straffbar gärning eller en överträdelse som är straffbar enligt nationell lagstiftning. Definitionen hänvisar alltså enbart till en slutlig dom som avkunnas av en brottmålsdomstol eller till administrativa beslut som kunde vara domstolsdomar. T.ex. sådana vägtrafikbrott för vars bedömning straffregisteruppgifterna är särskilt nyttiga ingår i dessa. Med straffregister avses ett eller flera nationella register i vilka registreras domar enligt nationell lagstiftning.

För det ändamål som avses i rambeslutet skall enligt artikel 3 varje medlemsstat utse en central myndighet. Dock kan för överföringen av upplysningar enligt artikel 4 och svar på förfrågningar enligt artikel 6 och 7 utses en eller flera centrala myndigheter.

Enligt artikel 4 skall den dömande medlemsstaten vidta alla nödvändiga åtgärder för att alla domar som avkunnas på dess territorium vid överföringen till straffregistret skall innehålla upplysningar om den dömdes nationalitet, om det rör sig om en person som är

medborgare i en annan medlemsstat. Den centrala myndigheten skall snarast upplysa de centrala myndigheterna i den övriga staten om brottmålsdomar som avkunnats mot deras medborgare sådana de lagras i kriminalregistret. Överföringen av brottmålsuppgifter skall också omfatta uppgifter om hur länge uppgifterna skall lagras i den dömande statens register, enligt den dömande medlemsstatens gällande lagstiftning vid överföringsfallet. Den dömande medlemsstatens centrala myndighet skall omgående överföra till den centrala myndigheten i medlemsstaten där den anklagade är medborgare uppgifter om alla de åtgärder enligt den nationella lagstiftningen som innebär en ändring eller en strykning av uppgifter i kriminalregistret, inklusive ändringar som påverkar hur länge uppgifterna skall lagras.

Artikel 5 reglerar skyldigheterna för den medlemsstat där den anklagade är medborgare. Staten i fråga skall lagra alla överförda uppgifter så att de skall kunna överföras enligt artikel 7. Om en uppgift som erhållits i enlighet med artikel 4 ändras eller stryks i den dömande medlemsstaten, skall medlemsstaten där den anklagade är medborgare göra motsvarande ändringar och strykningar. Den stat där den anklagade är medborgare får använda endast på detta sätt uppdaterade uppgifter. Den dömdes ställning får på grund av skyldigheten till ändring eller strykning vid ett nationellt förfarande dock inte bli mindre gynnsamt än om han eller hon skulle ha dömts vid en nationell domstol. Detta innebär t.ex. att om en utländsk dom som en nationell dom redan strukits ur registret enligt de nationella bestämmelserna, får den dömande medlemsstaten inte använda domen vid det nationella förfarandet. Staten i fråga skall dock alltid kunna överföra uppgifter om domen till en annan medlemsstat på dess begäran.

I artikel 6 regleras ansökan om uppgifter om brottmålsdomar. Då från en medlemsstats nationella straffregister begärs uppgifter, kan centralmyndigheten enligt den nationella lagstiftningen framställa en begäran till centralmyndigheten i en annan medlemsstat för att få uppgifter ur kriminalregistret. Då en person begär uppgifter om sig själv i kriminalregistret, kan centralmyndigheten i enlighet med nationell lagstiftning rikta en ansökan

om ett utdrag ur kriminalregistret och uppgifter därom till en annan medlemsstats centralmyndighet, under förutsättning att den berörda personen är eller har varit bosatt i den ansökande medlemsstaten eller i den medlemsstat till vilken ansökan riktas.

Artikel 7 reglerar svar på en ansökan om uppgifter om brottmålsdomar. Riktas en ansökan om utdrag ur straffregistret inom ramen för ett brottmålsförfarande enligt villkoren i artikel 6 till centralmyndigheten i den stat där den anklagade är medborgare, skall den staten till centralmyndigheten i den ansökande medlemsstaten överföra uppgifter som gäller följande:

- a) Nationella brottmålsdomar.
- b) Brottmålsdomar som avkunnats av andra medlemsstater, som överförts efter genomförandet av föreliggande rambeslut genom tillämpning av artikel 4 och lagrats i enlighet med artikel 5.
- c) Brottmålsdomar som avkunnats av en medlemsstat och som överförts till denna före genomförandet av föreliggande rambeslut.
- d) Brottmålsdomar som avkunnats av tredjeländer och som staten i fråga har kännedom om.

Om en ansökan om utdrag ur straffregistret av andra skäl än ett brottmålsförfarande enligt villkoren i artikel 6 riktas till centralmyndigheten i den medlemsstat där den anklagade är medborgare, skall myndigheten svara enligt lagstiftningen om nationella brottmålsdomar och brottmålsdomar som avkunnats av tredjeländer och som överförts till denna. Centralmyndigheten i den medlemsstat där den anklagade är medborgare skall omgående verifiera hos centralmyndigheten i den dömande staten om och i vilken utsträckning uppgifterna om de brottmålsdomar som avkunnats av denna och överförts till den förra får överföras till den ansökande medlemsstatens centrala myndighet.

Artikel 8 innehåller bestämmelser om fristerna som skall iakttas mellan medlemsstaterna vid svar på ansökningar om uppgifter ur kriminalregistret.

Enligt artikel 9 får de personuppgifter som tillhandahålls i brottmålsförfarande av den ansökande medlemsstaten endast användas i det förfarande inom vars ram de begärts. Personuppgifter som ansökts i andra syften får

av den ansökande medlemsstaten med stöd i dess nationella lagstiftning användas endast för de syften för vilka de begärts och inom de tidsfrister som den medlemsstat till vilken ansökan riktats angivit i formuläret. Oberoende av de angivna begränsningarna får personuppgifter dock användas för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

I artikel 10 regleras de språk som skall användas vid utbyte av uppgifter.

Varje medlemsstat skall med en övergångsperiod om tre år genomföra de behövliga tekniska åtgärderna för att vid utbytet av information kunna använda ett standardiserat format och tekniska metoder för att överföra uppgifter i elektronisk form till övriga medlemsstater. I de centrala myndigheternas standardiserade elektroniska format för kriminalregistret skall ingå

- a) den dömdes identitet (efternamn, förnamn, födelsedatum, födelseort, pseudonym eller alias om sådana förekommer, kön, nationalitet, rättslig form och säte för juridiska personer)
- b) brottmålsdomar (datum och plats, den beslutsfattande myndighetens namn och typ)
- c) uppgifter om faktabakgrunden till domen (datum, plats, typ och tillämplig brottsrubricering)

d) uppgifter om domens innehåll (dom, tilläggsstraff, säkringsåtgärder, beslut om verkställigheten, rättsförverkanden o. dyl.)

Rekommendationer om regler för insamling och lagring av uppgifter utfärdas av en kommitté sammansatt av företrädare kommissionens och medlemsstaterna, angående vars inrättande och beslutsfattande regleras i artiklarna 12 och 13.

Vad gäller medlemsstaterna innebär föreliggande rambeslut en komplettering av bestämmelserna i artikel 13 i den Europeiska konventionen om ömsesidig rättshjälp i brottmål (20.4.1959) och i tilläggsprotokollet (17.3.1978 och 8.11.2001) samt konventionen om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionens medlemsstater (29.5.2000) och protokollet till denna (16.10.2001).

Utan att det påverkar tillämpningen i förhållandena mellan medlemsstaterna och tredjeländer ersätter rambeslutet bestämmelserna i artikel 22 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål, i dess lydelse

enligt artikel 4 i tilläggsprotokollet (17.3.1978) till konventionen i förhållandet mellan medlemsstater.

Rambeslutet upphäver beslutet av den 21 november 2005 om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret.

Rambeslutet påverkar inte tillämpningen av mera gynnsamma bestämmelser som finns i bilaterala eller multilaterala avtal som slutits mellan medlemsstaterna.

3. Verknningar på lagstiftningen i Finland

3.1. Uppgifter som antecknas i straffregistret och utbytet av dem mellan staterna

Enligt 2 § i straffregisterlagen (770/1993) antecknas i straffregistret uppgifter om domstolarnas avgöranden genom vilka någon i Finland dömts till ovillkorligt fängelsestraff, samhällstjänst eller villkorligt fängelse och till böter, samhällstjänst eller övervakning utöver villkorligt fängelse, till ungdomsstraff, böter i stället för ungdomsstraff eller till avsättning, eller genom vilka någon lämnats ostraffad med stöd av 3 kap. 4 § 1 och 2 mom. i strafflagen (39/1889). I straffregistret antecknas dock inte uppgifter om förvandlingsstraff för böter eller fängelse som har dömts ut med stöd av civiltjänstlagen (1723/1991). I straffregistret antecknas också uppgifter om avgöranden genom vilka en juridisk person har dömts till samfundsbot (654/2004).

Enligt 2 § 3 mom. i straffregisterlagen antecknas i straffregistret personens namn, personbeteckning och medborgarskap samt uppgifter om domstolarnas avgöranden, brott som tillräknats den dömda och straff som dömts ut, straff som avtjänats samt benådning. I straffregistret antecknas motsvarande uppgifter om en juridisk person och om samfundsbot som ådömts denne. I stället för medborgarskap antecknas dock i registret den juridiska personens hemort, och uppgifter om betalning av samfundsbot antecknas inte.

Enligt 2 § 2 mom. i straffregisterlagen antecknas, enligt vad som föreskrivs genom förordning, uppgifter om domstolsutslag genom vilka finska medborgare eller utlänning-

ar som stadigvarande bor i Finland har dömts utomlands till någon straffpåföljd som motsvarar de som nämnts i 1 mom. Enligt 3 § i straffregisterförordningen (772/1993) antecknas i straffregistret uppgifter om ett straff som dömts ut utomlands, om domen givits i ett nordiskt land, en stat som har tillträtt den europeiska konventionen om inbördes rätts hjälp i brottmål (FördrS 30/81), eller ifall uppgifterna om straff som dömts ut annanstans kommit in till straffregistret i tjänsteväg. Den registeransvarige skall pröva om straffet motsvarar en sådan påföljd som enligt 2 § i straffregisterlagen (770/93) skall antecknas i straffregistret i Finland.

Enligt 1 § i förordningen om samarbete mellan Finland och de övriga nordiska länderna vid förande av straffregister (598/1963) antecknas i det finska straffregistret i enlighet med 2 § i straffregisterlagen (770/93) de uppgifter som de registerförande myndigheterna i Danmark, Island, Norge eller Sverige meddelar om straff som finska medborgare eller utlänningar som stadigvarande bor i Finland dömts till och som motsvarar de påföljder som i Finland skall antecknas i straffregistret.

Enligt 5 § i ovan nämnda förordning skall den som för straffregistret i Finland meddela den straffregisterförande myndigheten i Danmark, Island, Norge, eller Sverige de uppgifter som antecknats i straffregistret om påföljder som medborgare i landet i fråga eller utlänningar som stadigvarande bor i landet i fråga dömts till, samt om verkställigheten av dessa påföljder. Enligt 6 § skall en dansk, isländsk, norsk eller svensk domstol eller åklagarmyndighet på begäran för ett ärende som är anhängigt ges utdrag ur det finska straffregistret.

Enligt 4 § 2 mom. i straffregisterlagen lämnas till myndigheter i en främmande stat ut straffregisteruppgifter för behandling av brottmål enligt vad som bestäms i artikel 13 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål (FördrS 30/81). Enligt nämnda konventionsbestämmelse skall den anmodade parten i samma utsträckning som dess egna judiciella myndigheter kan erhålla dylika upplysningar i liknande fall, översända utdrag ur straffregistret, vilka fördragslutande parts judiciella myndighet begär för handläggning av ett brottmål. För andra än

damål än för handläggning av brottmål över-sänds inte straffregisteruppgifter utomlands enligt finsk lagstiftning. Enligt artikel 22 i konventionen som gäller utbyte av information om straffdomar skall fördragsslutande part underrätta varje annan part om sådana straffdomar och av dem föranledda åtgärder som införs i dess straffregister och som rör sistnämnda staters medborgare. Sagda underrättelser skall genom justitieministeriets försorg översändas minst en gång om året. Dessutom skall en fördragsslutande part som lämnat ovannämnda uppgifter tillstålla den berörda parten, på dennes begäran i vart och ett fall, en avskrift av ifrågavarande straffdomar och åtgärder samt alla andra sammanhängande uppgifter, för att sistnämnda part skall kunna överväga om dessa föranleder åtgärder på det nationella planet. Då Finland tillträdde konventionen i fråga gav Finland angående artikel 22 en förklaring enligt vilken Finland underrättar de andra fördragsslutande parterna som avses i artikel 22 endast till den del dessa uppgifter finns att tillgå med stöd av straffregisterlagen av den 20 augusti 1993 (770/93). Finland meddelar inte åtgärder som följt av straffdomen (L 284/1981 3 §).

Tiden för lagring av uppgifter i straffregistret är beroende av det utdömda straffet och längden på fängelsestraffet. Angående utplåning av uppgifter ur straffregistret föreskrivs 10 § i straffregisterlagen. Enligt paragrafens 3 mom. utplånas uppgifter om påföljder som har dömts ut i utlandet så att principerna angående inhemska domar följs i tillämpliga delar.

Straffregistret förs vid rättsregistercentralen.

3.2. Registrering av bötesstraff samt av kör- och näringsförbud

I Finland införs i straffregistret alltså inte straff, där huvudpåföljden är endast böter. För verkställigheten av bötesstraff upprätthåller rättsregistercentralen dock med stöd av 5 kap. i lagen om verkställighet av böter (672/2002) ett bötesregister. Angående olika myndigheters rätt att få uppgifter ur bötesregistret föreskrivs särskilt i lag. Domstolarna kan inte på eget initiativ få uppgifter ur bötesregistret. Uppgifter ur bötesregistret läm-

nas inte utomlands. Rättsregistercentralen har samlat in uppgifterna i bötesregistret från sina egna domsluts-, strafforder- och ordningsbotregister. Angående de sistnämnda registren har inte utfärdats bestämmelser.

Brott som begås vid framförande av ett motordrivet fordon, straff eller administrativa eller andra påföljder införs med stöd av 6 § 3 mom. i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003) för beslutfattande och övervakning av körrätt i fordonstrafikregistret. Polismyndigheter och judiciella myndigheter i en annan stat kan få uppgifter om brotten ur registret via polisen med stöd av 16 § i samma lag. Fordonstrafikregistret förs av Fordonsförvaltningscentralen som får ovan angivna uppgifter om trafikbrott och påföljderna av dessa från rättsförvaltningen, dvs. rättsregistercentralen.

Rättsregistercentralen för ett register som avses i 21 § i lagen om näringsförbud (1059/1985) över de näringsförbud som domstolarna meddelat.

3.3. De ändringar som rambeslutet föranleder

Rambeslutet syftar till att inom Europeiska unionens område inrätta ett system för utbyte av straffregisteruppgifter där uppgifterna för en person som döms i olika medlemsstater sammanställs för registerföraren i den stat där den anklagade är medborgare. Den stat där den anklagade är medborgare lagrar alla till staten i fråga överförda uppgifter för ett senare bruk av dem. Vid användningen av uppgifter begär registerförarna i de andra medlemsstaterna uppgifter ur registret i den stat där den anklagade är medborgare vars förare skall svara på förfrågningarna i en standardiserad elektronisk form.

Rambeslutet förutsätter att uppgifterna i en dom som i en annan medlemsstat avkunnats mot en finsk medborgare skall registreras i Finland sådana som denna medlemsstat har registrerat dem och överfört dem till den finska registerföraren. Registerföraren i den stat där den anklagade är medborgare är dock inte skyldig att uttryckligen i det nationella straffregistret registrera de uppgifter den mottagit, utan registreringsskyldigheten begränsar sig till att lagra uppgifterna i någon form. För tillfället skall registerföraren vid

registrering av en utländsk dom i straffregistret pröva om det utdömda straffet motsvarar ett sådant finländskt straff som med stöd av 2 § i straffregisterlagen skall antecknas i straffregistret. Rambeslutet ändrar inte på detta. När det elektroniska utbytessystemet blir färdigt förbättrar det dock registerförarens förutsättningar att göra noggrannare avgöranden om motsvarighet än tidigare.

Rambeslutet innebär en förändring vad gäller tiden att lagra uppgifter om en dom som i en annan medlemsstat avkunnats mot en finsk medborgare och antecknats i straffregistret och vad gäller utplåningen av uppgifter ur straffregistret. Utgångspunkten är att tiden för att lagra sådana domar i straffregistret bestäms enligt den dömande medlemsstatens lagstiftning. Om tiden för att bevara en motsvarande dom enligt finsk lagstiftning dock är kortare skall domen utplånas ur straffregistret redan tidigare. Också i detta fall skall uppgifter om domen lagras någon annanstans än i straffregistret för att uppgifter om domen vid behov skall kunna sändas till en medlemsstat som efterhör uppgifter om den dömde i fråga.

Den mest väsentliga förändringen som förutsätts i rambeslutet är dock att det skall inrättas ett sådant register för lagring av uppgifter för sådana brottmålsdomar som avkunnats mot en finsk medborgare i en annan medlemsstat och vilka domar inte alls skulle antecknas i det finska straffregistret eller utplånas ur det enligt finsk lagstiftning tidigare än vad den dömande medlemsstatens lagstiftning skulle förutsätta.

Rambeslutet innebär ingen ändring i huruvida domar som med stöd av den nationella lagstiftningen som registreras. Det påverkar inte registreringen av en dom i Finland som avkunnats mot en medborgare i en annan medlemsstat. Skyldigheten i artikel 22 i den europeiska konventionen om inbördes rätts hjälp i brottmål att översända uppgifter om sådana domar till den stat där den anklagade är medborgare påverkas inte av rambeslutet på annat sätt än att den innebär ett effektivare utbyte av information. Översändandet av dessa uppgifter och svaren på förfrågningar om dessa har redan gjorts snabbare genom rådets beslut av den 21 november 2005. Det skall nu genomföras i Finland.

Rambeslutet förpliktar alltså inte Finland

att anteckna bötesstraff i straffregistret, fastän sådana straff registreras i ett flertal andra medlemsstater. Genom rambeslutet regleras i fråga om vad som skall antecknas i straffregistret enbart vilka uppgifter som enligt den nationella lagstiftningen antecknats i registret angående domar och beslut som skall framgå ur straffregistret för utbyte av uppgifter. Rambeslutet gäller inte bötesregistret, eftersom det inte används i det syftet att en tidigare bötesdom av domstolen skall beaktas vid straffmätningen i en ny rättegång. Bötesregistret används huvudsakligen endast för in-
drivning av böter.

Uppgifterna om kör- och näringsförbud hör till de uppgifter som utbyts som rättsförverkanden. De registreras dock i Finland för tillfället i andra register än i straffregistret. För att rättsregistercentralen ensam skall kunna verka som den centrala myndigheten enligt artikel 3 i rambeslutet bör uppgifterna i fråga framgå också ur straffregistret. I fråga om körförbud gäller rambeslutet endast ett körförbud som meddelats av domstol i de fall som avses i 75 § 1 mom. i vägtrafiklagen och ett näringsförbud som en sådan tilläggsåtgärd till en dom som antecknas i straffregistret.

4. Ålands behörighet

Enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör registreringen av straffrättsliga påföljder till rikets behörighet.

5. Ekonomiska konsekvenser

En ändring av straffregistret så att det utgör en del av det eftersträlvade nätverket för utbyte av uppgifter innebär kostnader, vars belopp inte tillsvidare kan uppskattas. Dessutom skall beaktas kostnaderna för användningen och upprätthållande av systemet.

6. Behörighetsgrund och subsidaritetsprincipen

Behörighetsgrunden är artikel 31 i fördraget om Europeiska unionen (i dess ändrade form enligt Nicefördraget) samt artikel 34.2 b i samma fördrag. För att medlemsstaterna på ett behörigt sätt skall kunna besvara förfrågningar om de egna medborgarnas straff-

registeruppgifter, är enhetliga skyldigheter om registrering av uppgifter nödvändiga. Fastän konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål förpliktar staterna till utbyte av straffregisteruppgifter, är en stat inte enligt konventionen skyldig att registrera sådana uppgifter den erhåller för senare bruk. En koordinering av förpliktelserna på en europeisk nivå är därför nödvändig. Medlen för hur de uppgifter som framgår av rambeslutet skall registreras hänskjuts dock till medlemsstaternas beslut. Behörighetsgrunden är saklig.

7. Andra medlemsstaters ståndpunkt

De andra medlemsstaterna förhåller sig positivt till syftet med rambeslutet. De är dock tämligen eniga om att begreppet brottmålsdom i artikel 2 a i förslaget är alltför omfattande. Utbyte av uppgifter skall enligt de flesta staters åsikt omfatta endast domstolarnas slutliga avgöranden och inte överhuvudtaget beslut av förvaltningsmyndigheter. I någon mån har förekommit divergerande åsikter om huruvida tiden för att bevara uppgifter i registret skall bestämmas enligt lagstiftningen i den dömande medlemsstaten eller den stat där den anklagade är medborgare.

8. Institutionernas och övriga ståndpunkter

Varken rådet eller Europaparlamentet har behandlat förslaget.

9. Den nationella behandlingen av ärendet och behandlingen inom EU

Den nationella behandlingen står i beråd att inledas. Kommissionen föredrog ärendet den 2 mars 2006 i arbetsgruppen för straffrättsligt

samarbete. Behandlingen av förslaget inleds och det skall fortsätta i arbetsgruppen i juni 2006.

10. Statsrådets ståndpunkt

Syftet med rambeslutet och medlen för dess genomförande är godtagbara och värda understöd. Rambeslutet innebär inte väsentliga ändringar i 1959 års konvention om inbördes rättshjälp i brottmål och inte heller i utbytet av straffregisteruppgifter som genomförts som arrangemang mellan de nordiska länderna. Rambeslutet effektiviserar dock i betydande grad den faktiska funktionsdugligheten hos systemet för utbyte av uppgifter.

Definitionen för brottmålsdom i artikel 2 a kan anses som alltför omfattande. Att också mycket lindriga bötespåföljder omfattas av de uppgifter som skall utbytas är svårt att förstå fastän rambeslutet inte innebär en skyldighet att anteckna dem i det nationella straffregistret. När det gäller att lagra uppgifter i registret är det skäl att konstatera att ett straff framgår en viss tid av straffregistret för att det är en del av påföljden för brottet. Av den orsaken bör utgångspunkten vara att tiden för att lagra uppgifter definieras i enlighet med lagstiftningen i den dömande medlemsstaten på det sätt som föreslagits.

Förslaget innehåller i förhållande till det tidigare systemet för utbyte av uppgifter en skillnad i det att den stat där den anklagade är medborgare skall lagra de uppgifter som överförts till den från den dömande medlemsstaten fastän den förstnämnda staten inte skulle ha antecknat dem i sitt straffregister eller skulle ha utplånat dem tidigare än den dömande medlemsstatens lagstiftning skulle ha förutsatt. Denna skyldighet framgår dock inte av de föreslagna artiklarna. Den bör intas tydligare i artikel 5 som reglerar förpliktelserna för den stat där den anklagade är medborgare.